

РЕШЕНИЕ

№ 22204

гр. София, 27.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав, в
публично заседание на 30.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **3978** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/ във връзка чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба на сдружение „Музикаутор“, представлявано от И. Н. Д., срещу решение № 6/28.03.2025г. на кмета на [община], с което е отказан достъп до обществена информация по заявление вх. № 92-00-756/17.03.2025г., в частта по т.2.1, т.2.2, т.2.3, т.2.8.
Жалбоподателят се противопоставя на съображението на ответника, че съществува ограничение по чл.47 ЗПФ за предоставяне на информация относно размера на отпуснатото от общината финансиране за проведените културни събития с публично използване на музика. Правото на достъп до обществена информация било конституционно закрепено и не зависело от адресната регистрация на сдружението. Приложимият към заявлението закон бил ЗДОИ, а не ЗПФ, като единствените възможни ограничения били по чл. 7, ал. 1 от ЗДОИ (класифицирана информация, защитена тайна), чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ и по чл. 37, ал. 1, т. 2 от ЗДОИ. В решението не било посочено основанието, въз основа на което е прието, че няма да се предостави исканата информация по т. 2.1. (за размера на финансиране на всеки от изредените в таблицата концерти). Жалбоподателят излага, че по т.2.2., неоснователно не е бил посочен интернет адрес, с препратки („линкове“) към относимите решения на общинския съвет, нито са били приложени тези решения. Сравнявайки зададения от въпрос № 3 от заявлението с отговора по т. 2.3. от решението, не е била получена обществената информация в обема, в който я поискал, а именно: доказателства от бенефициерите (получателите) на общинско финансиране, че са усвоили целево отпуснатите средства, включително - представя ли бенефициерът доказателства „по пера“ от полученото финансиране от общинския бюджет, както и дали бенефициерът задържа или

възстановява разликата, ако има такава, между отпуснатите и усвоените от последния средства. По въпрос № 8 / т.2.8 от решението/ също не е била предоставена препратка („линк“) към месечен културен календар за съответната година. По този начин, жалбоподателят не можел да прецени колко финансови средства е похарчила общината, когато е организирала сама събитията или когато ги е възложила на трети юридически лица. Информацията била точно определена по характер, по съдържание, по период и е поискана от задължен субект, т. е. налице били основанията за предоставяне на пълен достъп до нея по реда на ЗДОИ. 3. не бил длъжен да доказва правния си интерес, който произтичал от чл.41, ал.2 от Конституцията на Република България и от целта на ЗДОИ. Позовава се и на съществуването на „надделяващ обществен интерес“, който не е бил оборен от ответника, нито са били изложени мотиви и съображения за липсата му.

В проведеното открито заседание на 30.05.2025г. жалбоподателят, чрез своя процесуален представител юрк. А. С. поддържа жалбата и моли да бъде отменен оспорения акт. Направено е искане за присъждане на разноските по приложен списък за тях по чл.80 ГПК. В писмени бележки от 11.06.2025г. се обобщават доводите за незаконосъобразност на решението, поради постановяването му в нарушение на изискването за форма, на материалния закон, целта му и процесуалните правила /чл.146, т.2, т.3, т.4, т.5 АПК/.

Ответникът- кмет на [община], в писмен отговор от 15.05.2025г. излага, че актът е издаден от компетентен орган, съдържал мотиви и необходимите реквизити по чл. 34, ал. 1 от ЗДОИ, като били изпълнени всички изисквания на чл. 146 от АПК за действителност и законосъобразност.

Съгласно разпоредбите на ЗМСМА дейността на кмета на общината и на общинския съвет, като органи на местната изпълнителна власт и местното самоуправление, били ограничени до територията и населението на съответната община. Правен интерес от информацията, относима към тяхната работа имали лицата, живеещи на територията на общината и/или упражняващи дейност на тази територия. Всички останали граждани трябвало да обосноват и докажат своя правен интерес. Сдружение „Музикаутор“ нямало преки и трайни взаимоотношения с [община], като същото можело да си състави мнение за дейността в областта на културата от достъпното публично пространство. Изразходваните от [община] средства за провеждане на културни събития на нейната територия в посочения времеви период по никакъв начин не засягали правната сфера на сдружението, а информацията не би му послужила при упражняване на негови права или защита на негови интереси.

Решенията на Общинския съвет за приемане на бюджета били публикувани на електронната страница на [община] в секция „За гражданите“, „Финанси и бюджет“, така както било посочено в т.2.2 от решението и жалбоподателят е могъл да се запознае с тях и да получи необходимата информация. [община] в периода 01.01.2021г.-31.01.2024г. е преминала успешно през всички предвидени по закон проверки от компетентните органи, относно изразходването на бюджетни средства, включително и за култура, като не са били констатирани нередности, непрозрачност или злоупотреби. Не бил налице твърдения „надделяващ обществен интерес“ за прозрачност на органа на местно самоуправление по смисъла на ЗДОИ. В т.8 от решението било посочено къде се намира налична информацията за културния календар на общината. Ответникът заявява, че е предоставена исканата информация, в обем и съдържание, съобразени със ЗПФ и ЗДОИ. Оспореният акт в обжалваната част, бил постановен при правилно приложение на материалния закон, както и в съответствие с целта му. Ето защо, жалбата се явявала неоснователна и подлежала на отхвърляне.

Софийска градска прокуратура, редовно призована, не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

Административен съд София-град, като прецени събраните доказателства по реда на чл.235, ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е било образувано по подадено писмено заявление вх. № 92-00-756/17.03.2025г. от сдружение „Музикаутор“ до кмета на [община] с искане да бъде предоставена по електронен път следната обществена информация:

1. За периода 01.01.2021 г. - 31.01.2024 г. кои са проведените културни събития с публично използване на музика („Събитие“), които общината е финансирала, като информацията да бъде предоставена в табличен вид по име, дата, място на провеждане, бенефициер (получател) на финансирането, размер на финансирането (с уточнение с/без ДДС) за всяко събитие поотделно?

2. В периода 01.01.2021 г. - 31.01.2024 г. какъв е размерът по години на финансирането от общината на събития, като информацията да бъде предоставена в табличен вид по име, дата, място на провеждане, бенефициер (получател) на финансирането, размер на финансирането (с уточнение с/без ДДС) за всяко събитие поотделно?

3. В периода 01.01.2021 г. - 31.01.2024 г. какви доказателства за изразходването на отпуснатите финансови средства изисква общината от юридическите лица- организатори на събитията по т. 1 и т. 2? Представя ли организаторът фактура на общината за всяко „перо“ от отпуснатото финансиране? Ако общината изисква от организатора фактури за всеки отделен разход „по пера“, какво става при предоставяне на финансов документ за направен разход, помалък от отпуснатото по това перо - организаторът задържа ли разликата или я възстановява обратно?

4. В периода 01.01.2021 г. - 31.01.2024 г. включила ли е общината в заложените „пера“ по отпуснатото финансиране за събитията по т. 1 и т. 2 и „перо“, касаещо уреждането на авторски права чрез плащане на авторски възнаграждения? Ако общината не е била заложила такова „перо“, каква е причината за това, предстои ли да бъде включено от общината такова „перо“ при следващите сесии за кандидатстване за финансиране и ако предстои - кога?

5. В периода 01.01.2021 г. - 31.01.2024 г. събираща ли е общината информация за репертоара, който се/ще се изпълнява по време на събитията по т. 1 и т. 2? Ако общината не събира информацията, предстои ли това да се промени за бъдещите събития, които общината ще финансира?

6. В периода 01.01.2021 г. - 31.01.2024 г. каква е процедурата в общината за кандидатстване (необходими документи/изисквания) за финансиране за събитията по т. 1 и т. 2, през която организаторите следва да преминат, за да бъдат разгледани и одобрени техните проекти за финансиране?

7. В периода 01.01.2021 г. - 31.01.2024 г. с какъв комплект от документи трябва да снабдят юридическите лица-организатори на събития по т. 1 и т. 2 от общината (в това число, какви разрешителни за охрана, медицинско обезпечаване, ползване на терен и др.), за да получат одобрение за провеждане на събитието?

8. В периода 01.01.2021г. - 31.01.2024г. има ли общината публикувани културни календари по години на интернет страницата си, в които са описани всички отпуснати финансираня на събития по т. 1 и т. 2? Ако има такива, да се предоставят препратки (линкове) към решенията на общината по години с описаната информация.

С оспореното решение № 6/28.03.2025г. на кмета на [община] е отказано да се предостави на искателя горепосочената информация, както следва:

т.2.1: относно размера на финансиране на събитията: Мотивите са, че нормата на чл. 47 от Закона за публичните финанси /ЗПФ/ изрично ограничавала кръга на лицата, които имали право да контролират съответния общински бюджет и да търсят информация свързана с

изразходването му. Според ответника, законодателят е ограничил този кръг до „местната общност“, т. е. гражданите и юридическите лица, които имат регистрация, осъществяват дейност или ползват услуги на територията на съответната община. Местните жители и юридическите лица, регистрирани на територията на [община] били тези, които имали правото на контрол и на получаване на информацията относно бюджета и изразходването му. Жалбоподателят е със седалище и адрес на управление в [населено място], поради което не попадал в този кръг от лица, предвид липсата на регистрация на територията на [община]. Предоставяйки такава информация на заявител, който не принадлежал към „местната общност“, противоречало на целите и духа на ЗДОИ.

т.2.2: Бюджетът на общината за всяка от посочените години е бил приет от Общински съвет-П.. Поисканата информация, отнасяща се до размера на тези средства от общинския бюджет била налична на електронната страница на [община] в раздел „За граждани“, „Финанси и бюджет“(www.petrich.bg). 3. не попадал в кръга на лицата по чл. 47 от Закона за публичните финанси, които имали право да търсят информация за разходваните публични средства.

т.2.3: [община] спазвала при изразходване на финансови средства, разпоредбите на чл.4 от Закон за счетоводството.

т.2.8: На сайта на [община] се публикували календарите на културните събития, които съдържаха необходимата информация.

При така установеното от фактическа страна, Административен съд София-град обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима, защото е депозирана в законоустановения за това срок, от лице, което има правен интерес от оспорването / чл.147 АПК/- сдружение „Музикаутор“, представлявано от И. Н. Д., чиито права се засягат неблагоприятно от акта.

Разгледана по същество, жалбата е **ОСНОВАТЕЛНА**.

[община] е задължен субект по чл.3, ал.1 ЗДОИ, който следва да се произнесе по така подаденото заявление, като осигури достъп до обществена информация, която е създадена или се съхранява от него, при и по повод на дейността му.

Насрещно на това задължение е правото на гражданите да изискат информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, освен ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права /чл. 41 от Конституцията на Република България/. Осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. В случая потърсената и отказана информация има характера на обществена такава, тъй като е свързана с обществения живот в страната. Касая се за служебна информация, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации /чл. 11 във връзка с чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ/. Достъпът до служебна обществена информация е свободен и може да бъде ограничен в изрично изброените в чл. 13, ал. 2 от ЗДОИ хипотези в двугодишен срок от създаването ѝ /чл.13, ал.3 от ЗДОИ/.

Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗДОИ основание за отказ от предоставяне на обществена информация е

налице, когато: исканата информация е класифицирана информация или друга защитена тайна в случаите, предвидени със закон /чл. 7, ал. 1 и чл. 9, ал. 2 от с.з./, както и в случаите по чл. 13, ал. 2 от с.з. /информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и/или съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи/; достъпът засяга интересите на трето лице и то изрично е отказало предоставянето ѝ, освен в случаите на надделяващ обществен интерес; исканата обществена информация е предоставена на заявителя през предходните 6 месеца.

Кметът на [община] в решението не е посочил правното основание за отказ за предоставяне на информацията, което съставлява нарушение на формата по см. на чл.59, ал.2, т.4 АПК. От мотивите на решението може да се изведе, че отказът по т.2.1, т.2.2 е формиран, поради липсата на правен интерес за сдружение „Музикаутор“. Доказването на правен интерес не е изискуемо условие за достъп до обществена информация, поради което ответникът неправилно се позовава на разпоредбата на чл.47 ЗПФ, която е неприложима в това производство. Правната доктрина и съдебната практика са последователни в разбирането, че за подаване на искане за достъп до обществена информация не се изисква обосновка на правен интерес, който не е задължителен елемент на заявлението по чл.25, ал.1, т.2 ЗДОИ. Всеки гражданин има правото да си състави собствено мнение относно дейността на задължените субекти, каквато именно е целта на ЗДОИ. Законодателната уредба на този вид обществени отношения има за цел да се осигури свободен достъп до информация на неограничен кръг лица. Този кръг не може да бъде стесняван само до онези субекти, които имат регистрация, осъществяват дейност или ползват услуги на територията на съответната община /“местна общност“ по см. на § 1, т.19 от ДР на ЗПФ/.

ЗДОИ и ЗПФ уреждат различни обществени отношения, не се намират в съотношение специален към общ и е недопустимо се смесват, като от единия се извеждат процесуални предпоставки за приложението на другия. Освен това в чл.47 ЗПФ не се съдържа специално правило за предоставяне на информация, относимо към дейността на общината и нейните органи, а единствено и само предоставя права на гражданите да упражняват контрол по определен ред. Предвиденото в тази разпоредба право на контрол обаче не се отъждествява с правото на достъп до обществена информация. Достъпът до обществената информация, свързана с размера на финансирането на културни събития с публично използване на музика за периода 01.01.2021г.-31.01.2024г. не е форма на контрол върху общинския бюджет, а позволява получаване на сведения за конкретните разходи на общински средства, което не е ограничено нито от ЗДОИ, нито от ЗПФ.

С оглед на това неоснователен се явява доводът на ответника по т.2.1, т.2.2, че дейността му по никакъв начин не засяга сферата на жалбоподателя и той няма правен интерес от получаването на данни, свързани с размера на средствата, които са били разходвани при провеждане на културни събития на територията на [община].

Т.2.8. Сдружение „Музикаутор“ е потърсило сведения, дали за конкретния период [община] има публикувани културни календари на интернет страницата си, в които са описани всички отпуснати финансираня на събития с публично използване на музика, като ако има такива, да се предоставят препратки (линкове) към решенията на общината по години с описаната информация.

Ако ответникът е считал, че тази информация е общодостъпна и публично известна, то е бил длъжен да посочи на заявителя конкретния електронен адрес

/вкл. препратки /линкове/, на който е била публикувана. Това не е изпълнено от ответника, като по този начин е допуснато нарушение на материалния закон. Съдът извърши и собствена проверка на официалната интернет страница на [община], при която установи, че в раздел „За гражданите“/ „Култура и туризъм“/ се съдържа календар на културните събития за 2024г., но не се отговаря на въпроса за финансирането на мероприятията. Не се откриват сведения за предходните периоди, считано от 01.01.2021г., в които да са описани отпуснатите финансови средства. Информацията следва да бъде предоставена така, че да съответства на заявлението и да е ясна, конкретна и разбираема, защото само по такъв начин биха се изпълнили целите на ЗДОИ.

Т.2.3. Информацията се отнася до документи, които организаторите на събитията, предоставят на [община] за разходване на отпуснатите им финансови средства. Искането за предоставяне на информация по посочения въпрос е ясно формулирано и органът е могъл да даде отговор без да е необходимо да изготвя допълнителни справки. Събирането на тази информация е пряко свързана с отчетността на кмета на [община] относно доказването на разходите, които са направили организаторите на културните събития, посредством нея би било възможно да се разкрие лошо управление на общинско имущество или други незаконосъобразни или нецелесъобразни действия или бездействия на длъжностни лица, с които се засягат обществени интереси, права или законни интереси на други лица. Следователно информацията е създадена и съществува поради необходимостта от счетоводна отчетност на общинските средства. Исканата информация по въпрос № 3 не въвежда задължение да се съставят нови документи, като органът е разполагал с възможност да уведоми заявителя за документите, които са му били представени от бенефициерите за съответните периоди.

Ответникът при постановяването на акта не се е произнесъл относно наличието на „надделяващ обществен интерес“. Липсата на анализ и конкретни мотиви, оборващи презумпцията по § 1, т.5 и т.6 от ДР на ЗДОИ, представляват самостоятелно основание за отмяна на атакувания отказ. Презумпцията за съществуването на обществен интерес означава предварително приемане на нещо за вярно до доказване на противното. По тази причина сдружение „Музикаутор“ не е длъжно да доказва съществуването на обществен интерес, оборването на презумпцията е в тежест на органа, като в случай, че той приеме, че такъв липсва, е необходимо да се съобрази възможността за предоставяне на частичен достъп по см. на чл.37, ал.2 ЗДОИ.

В заключение, **решение № 6/28.03.2025г.** на кмета на [община], в частта по т.2.1, т.2.2, т.2.3, т.2.8 е незаконосъобразно и поради наличието на основанията по чл.146, т.2 и т.4 АПК, следва да бъде отменено. При условията на чл.173, ал.2 от АПК преписката се връща за ново произнасяне, досежно информацията, така както е формулирана в заявлението вх. № 92-00-756/17.03.2025г. по т.1, т.2, т.3 и т.8.

При този изход на спора в полза на жалбоподателя следва да бъдат възстановени направените по делото разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение. Съобразно чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и с оглед фактическата и правна сложност на делото, размерът на възнаграждението се определя на 100,00 /сто/ лева. По сметката на съда е заплатена и държавна такса от 10,00 /десет/ лева или общият размер на разноските е 110, 00 /сто и десет/ лева.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2, чл. 173, ал. 2 и чл. 174 от АПК, **Административен съд София-град**, 22-и състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № **6/28.03.2025г.** на кмета на [община], с което е отказан достъп до обществена информация по заявление вх. № 92-00-756/17.03.2025г., в частта по т.2.1, т.2.2, т.2.3, т.2.8, **камо:**

ВРЪЩА на кмета на [община] преписката, образувана по заявление вх. № 92-00-756/17.03.2025г., за ново разглеждане и произнасяне по т.1, т.2, т.3, т.8, съгласно мотивите на настоящото решение.

ОПРЕДЕЛЯ 14 /четиринадесет/ дневен срок за произнасяне, който започва да тече от момента на влизане на съдебното решение в законна сила.

ОСЪЖДА [община] с адрес: [населено място], [улица] да заплати на сдружение „Музикаутор“, представлявано от И. Н. Д., ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], район „О.“, [улица], ет.4, сумата от 110,00 /сто и десет/ лева на основание чл.143, ал.1 АПК.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл.40, ал.3 от ЗДОИ.

Съдия: